

Algemene Vereniging
van Reserve Militairen
Regio: Noord-Oost

AVRM LONG DISTANCE WALKING TEAM 2011 :

"A little bit of rock climbing".

Dag 1

Op 6 oktober was het dan eindelijk zover: Het AVRM Long Distance Walkingteam 2011 verzamelde zich vanuit heel Nederland op Schiphol om te vertrekken naar Snowdonia. Na al het trainen, spullen regelen, inkopen doen en rugzak inpakken ging het team nu het vliegtuig in naar Liverpool.

Na een escorte van de KMar op het vliegveld en een 'bumpy flight' kwamen we aan op het John Lennon Airport in Liverpool.

Meteen na aankomst werden we op de bus gezet richting Liverpool Station en vandaar met de trein richting Conwy. Na een flinke reis met de nodige vertragingen kwamen we om 23:00 uur aan en werden we meteen getrakteerd op een wandeling BERGOP... Het was duidelijk nog wennen door de groep. Navigeren in het donker, 30 kilo! op je rug, veel wind, af en toe een bui en meteen alleen maar bergop. In het donker om 0:45 uur de tenten opgezet en de bivibags uitgerold om daarna meteen in slaap te vallen.

DAG 2

De volgende morgen werden we tussen de schapen en de bijbehorende uitwerpselen wakker. Het uitzicht was prachtig. Bergachtig landschap met veel groen, wallen en afscheidingsmuurtjes. Gelukkig was het droog en kon de tocht na een goed ontbijt verder gaan. Het trekken door het bergachtige landschap was begonnen. Vol goede moed werd de kaart geraadpleegd en steeds verder de bergen in getrokken. Tijdens de dag moest er flink geklommen worden waarbij de weergoden flink huishielden. Het ene moment was het droog, dan weer felle buien afgewisseld met forse wind. Nu al bleek dat de stokken ontzettend nodig waren om op de been te blijven en om hiermee schouders, gewrichten en benen te ontlasten. Het klimmen ging steeds recht naar boven op paden en paadjes.

Na een plek aan de luwe kant van de berg Foel-fras (942 mtr) opgezocht te hebben worden de tenten opgezet en het diner op de benzinebranders bereid, bij het invallen van de duisternis (omstreeks 18.00 uur) duikt iedereen in zijn slaapzak.

DAG 3

Het zicht is minimaal wegens dichte mist. We gaan terug naar de route. Het is ontzettend opletten. Niet alleen om de route weer terug te vinden maar ook om elkaar als groep niet kwijt te raken. Bergop wordt het steeds erger. In de mist begint het ook te regenen en te stormen. Hierdoor krijgen we te maken met horizontale regen die striemend tegen alles en iedereen opbotst. Ondanks, of juist door het extreme weer blijft de stemming binnen de groep erg goed. Na anderhalf uur bereiken we een bothie op de Foel Grach (976 mtr), een kleine hut te zijn waar we nauwelijks met z'n achten in kunnen zitten. Wel heel prettig om even beschut te kunnen zitten, wat te eten en de kisten te kunnen legen van het ingestroomde (inmiddels warme) water.

Na de pauze gaan we verder bergop. Vanwege het slechte weer is het heel moeilijk navigeren. Wij gaan naar de top van de Carnedd Llewelyn (1064 mtr), om daar nog 'a little bit of rock climbing' te doen. Het 'a little bit of rock climbing' blijkt echter een spooktocht door een maandlandschap te zijn waarbij we na het bereiken van de top, af en toe met handen en voeten aan rotsen hangend de afdaling beginnen. Gelukkig wordt het bergaf beter met het pad en met het weer. De mist wordt minder en de regen stopt. We kunnen nu ook genieten van een schitterend uitzicht op het grote meer van Ffnon.

DAG 4

Na 5 km weggebracht te zijn door de organisatie begon de dag droog en prima. De omgeving was opnieuw mooi en uitdagend voor een wandeling. Helaas begon het snel weer te misten en te regenen. De bergen werden verruild voor minder hoge exemplaren en stukken vlak terrein. Het terrein was overal even nat. Soms zat er iemand tot de knieën in de modder of veerde de hele bodem op en neer tijdens het lopen. Waar je ook keek zag je water stromen. In beekjes, over het land, over landweggetjes. Het laatste stuk van de dag was een route op asfalt, maar wel asfalt met verrassingen. Na elke bocht ging de weg nog verder omhoog om onzichtbaar verder te gaan in de mist. Redelijk op tijd werden we door de organisatie opgewacht bij de overnachtingsplek (een open plek in het bos) in de buurt van Creuau. Hier werden de tenten opgezet, de bivibags uitgerold en kon de tarp (soort tent) van de organisatie opgezet worden. Onder de tarp werd door iedereen zijn diner bereid en werd er gezellig bijgekletst door de deelnemers en de organisatie. Voldaan werd daarna de slaapzak opgezocht.

DAG 5

Na een goed ontbijt om 08:30 uur gestart met DROOG weer. De sfeer in de groep is prima. Na een rustig begin bergaf en een welkome stop bij een luxe bushalte (inclusief toiletten) in Maentwrog een forse klim. Op de top zien we een waarschuwbord met de melding 'afdaling 20%'. Het weer is goed maar voor onze activiteiten wel aan de warme kant. Onderweg komen we over een stuwdam met daarachter een flink stuwmeer, mooi gezicht. Het terrein heeft ook hier weer de bekende eigenschappen: veel sompen en soppen op een verende ondergrond. Aan het einde van de dag trekken we Dolgellau binnen en begint het weer te regenen. Vanwege het slechte weer heeft de organisatie een schuur voor ons geregeld zodat we tenminste droog kunnen slapen. De voeding gaat

'in de mats'. Ook worden er diverse maaltijden geruild om ook eens ander eten te kunnen proeven en keuren. De organisatie heeft gezorgd voor wat snacks en een fles whisky. Hier wordt dankbaar gebruik van gemaakt. Na een leuk kringgesprek met sterke verhalen duikt iedereen in zijn slaapzak.

DAG 6

Na een stormachtige nacht wordt er om 08:00 uur vertrokken. Het is droog. De route loopt door heuvelachtig terrein met weilanden en bossen. Onderweg zijn er ontzettend veel fazanten en patrijzen te zien. Ook nu wordt weer begonnen met een flinke klim waardoor het zweet meteen weer los is. De hele groep begint nu langzamerhand steeds meer te 'ruiken'. We lopen vandaag Snowdonia uit en Engeland in. We komen onderweg aan de praat met een heel vriendelijke vrouw en het blijkt dat de vader van de vrouw in WOII bij Arnhem gevochten heeft, daar gewond is geraakt en door Nederlanders verzorgd is. De mensen die we tegenkomen zijn sowieso heel vriendelijk. Je voelt je als militair toch wel bijzonder in deze omgeving. Na het optoppen van het drinkwater (bij de vriendelijke vrouw) ging het steil naar boven over een ontzettend smal, glad en vies bergpad waarlangs heel veel water naar beneden kwam. Na eindelijk boven gekomen te zijn konden we niet bepalen waar we nu op de kaart zaten. Volgens de kaart zouden we dicht bij het ontmoetingspunt in Dyfnant Forrest moeten zitten. We konden geen contact krijgen met de organisatie (niet met portofoon en niet met de mobiel). Omdat het alweer begon te regenen besloten we door te lopen op de route van de volgende dag en bij de eerste de beste boerderij onderdak te vragen. De eerste boerderij bleek onbewoond. Gelukkig was de schuur open en namen wij hier onze intrek. Prima om hier te slapen omdat er morgen veel km's op het programma staan....

DAG 7

Na wisselend geslapen te hebben, een paar mannen hebben het hele bos omver gesnurkt, vertrokken we om 08:30 uur voor een fikse wandeling. Het blijkt later dat wij door een oefenterrein lopen waar ook de SAS gebruik van maakt. Op dat moment was er een oefening van SAS-rekruten. Dit konden we ook zien aan de helikopters die in de lucht hingen (met infrarood en detectiemiddelen er onder). Het is schitterend wandelweer: DROOG, lekkere temperatuur en af en toe zon. Heerlijk. Na een stukje terrein houden we pauze bij een schapenboer. Hier mogen we rusten en word er zelfs thee voor ons gezet (with milk and sugar). We komen op tijd aan in Llantfyllin. Morgen is er een lange etappe richting Shrewsbury. We zijn er bijna.

DAG 8

Vandaag klopt het plaatje met de folder. Droog weer, lekkere temperatuur, licht bewolkt en schitterend uitzicht. Het landschap wordt langzaam aan vlakker. We lopen door verschillende dorpen heen. De mensen zijn overal vriendelijk. Helaas gaat de navigatie halverwege de dag niet goed. We kunnen niet verder omdat we een brug gemist hebben. Navraag leert dat de enige brug in de omgeving een uur lopen terug ligt. Geen optie. Ronald en Ward gaan een doorwading verkennen. We komen geen brug tegen en besluiten om dan toch maar een doorwading te doen. Al met al geeft dit een vertraging van een uur maar we zijn wel een bijzondere ervaring rijker. Het is opmerkelijk dat de grond nu keihard is en er zelfs scheuren van de droogte in de grond zitten. Aan het eind van de dag lopen we op de openbare weg door een groot militair oefenterrein met diverse waarschuwingsborden. De organisatie heeft een plek voor ons geregeld op een veld bij een boerderij

in de buurt van Shrawardine. De bewoonster naast het veld heeft een vuurschaal met kolen en hout aangesleept. Zij vindt dat wij wel wat gezelligheid verdienen.... Na een paar kaartspelletjes en verhalen over bellen blazen zoekt iedereen zijn slaapzak op. Morgen het laatste stukje.

DAG 9

Iedereen behalve Dick is vroeg wakker. We vertrekken om half zeven in het donker naar onze eindbestemming. De kazerne in Shrewsbury is nog 12 km. Lopen. We beginnen met een stukje door de maisvelden heen. Daarna verder over asfaltwegen, langs de M5 en via voetpaden richting S. De stemming blijft opperbest. Met deze club gaan we het halen. Ondertussen heeft iedereen wel pijntjes, piepjes of kraakjes maar we gaan er voor. Om half elf zijn we bij de Territorial Army kazerne in Shrewsbury waar we opgewacht worden door de organisatie. Omdat de organisatie de boot moet halen vertrekken zij aan het begin van de middag. Wij blijven achter en gaan de stad verkennen. S'Avonds gaan we naar een pub om te eten. We krijgen twee mega schalen sandwiches voorgeschoteld en spoelen die weg met een paar flinke 'pints of beer'. Om half negen in de slaapzak gekropen voor de laatste nacht in Wales....

DAG 10

De organisatie heeft een bus met chauffeur geregeld die ons terugbrengt naar John Lennon Airport in Liverpool. De chauffeur meldt zich om half 8 waardoor we om 9 uur al op het vliegveld staan. Na een prima vlucht zijn we binnen een uur op Schiphol waar we afscheid van elkaar nemen. Het voelt bijzonder om na een hele intensieve tijd waarin heel veel gebeurd is afscheid van elkaar te nemen. Ik merk dat de groep echt naar elkaar toe gegroeid is. Al met al een schitterende ervaring waarbij de organisatie heel veel werk verzet heeft om de lopers het naar de zin te maken en hen een heftige uitdaging aan te bieden. Helaas kwamen de omstandigheden en vooral het weer niet overeen met de wervende tekst uit de folder maar in deze tijd van het jaar kun je in Wales en Engeland alles verwachten. Achteraf is het natuurlijk ontzettend stoer en dapper dat de tocht sowieso uitgelopen is. Met name vanwege de uitvallers in het begin had iedereen daar wel eens zijn vraagtekens of gedachten bij.

Sld 1 Dick Post,
Namens het "AVRM Long Distance Walking Team".

Noot van de organisatie:

Inderdaad, wij lopen in een seizoen dat je van alles kunt verwachten, droogte maar ook heel veel regen, storm en mist. Deze groep heeft de unieke belevenis meegemaakt van alle weertypen in extreme landschappen.... Wegens ziekte en blessures moesten tijdens de tocht drie mannen helaas uitvallen, beterschap! Voor de mannen die de tocht hebben volbracht Hulde!